

Arrest

nr. 53 455 van 20 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oezbeekse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat I. BUYST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Oezbeekse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 17 oktober 1961.

Volgens de verklaringen van de verzoekende partij komt zij op 3 maart 2005 het Rijk binnen. Op 4 februari 2008 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op 3 juni 2010 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 4 juni 2010 aangetekend opgestuurd en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Oezbekistan te bezitten en van Oezbeeks-Tadzjiekse origine te zijn.

U kreeg de toelating van het bedrijf U. (...) om een bouwproject te realiseren in Oezbekistan : het was de bedoeling om een World Trade Center (WTC) te bouwen in Tashkent (Oezbekistan). De voorzitter van de U. (...) stelde zich garant voor 200.000 US Dollar voor uw project. U en uw firma werden gemandateerd om een WTC toren te bouwen in Tashkent. Uw firma droeg de financiële organisatie, en jullie moesten financiële investeerders en aannemers zoeken. Jullie hadden van de allerhoogste instanties de officiële toestemming om dit project te mogen realiseren.

Eind 2001 kwam u naar België en richtte u zich tot de Fortisbank, waar u gevraagd werd naar een garantie van een Oezbeekse bank voor het WTC project. U vloog dan terug naar Tashkent om een garantie te vragen van de centrale bank. Toen u thuis kwam, zag u dat er overal naalden lagen en dat uw vrouw drugs was toegediend. Blijkbaar had men tijdens de twee weken dat u afwezig was, uw vrouw drugs toegediend. Bleek dat een Turks bedrijf interesse had getoond om de bankgarantie voor het WTC project naar Turkije te halen in plaats van naar Fortis België. Oezbeekse zakenmensen hebben daarvoor uw vrouw bespeeld aangezien u weigerde. Ze beloofden uw vrouw een miljoen, en daarna hebben die mensen uw vrouw drugs toegediend. Er werd een klacht ingediend dat u uw vrouw zou verkracht hebben. U werd 3 dagen opgesloten op beschuldiging van verkrachting. Er werd geld van u gevraagd, waarop u met rust werd gelaten. Uw vrouw heeft de aanklacht vervolgens ingetrokken, waarop de zaak gesloten werd. U bent van uw vrouw gescheiden en alle bezittingen (behalve het project) werden aan uw partner overgemaakt. Er werd u nadien meegedeeld dat de politieke situatie in uw land niet klaar was om het WTC-project te beginnen. U werd dan benaderd door 2 Russen van de FSB. Ze boden u 200.000 US Dollar als u het WTC-project zou willen overbrengen naar Moskou (Russische Federatie). U gaf aan dat als Oezbekistan niet klaar was voor het project, u het project dan wel in de Russische Federatie wou doen. U hoorde daarna de Russen onder elkaar spreken en u begreep dat ze u zouden vermoorden indien u uw goedkeuring zou geven aan het project in Moskou. U besloot dan direct naar Almaty (Kazachstan) te vertrekken. Die Russen vonden u echter ook in Almaty. Uw paspoort werd afgenomen. Via een mensenrechtenorganisatie kreeg u uw paspoort terug. U kreeg de boodschap dat u met rust zou gelaten worden als u niet zou terugkeren naar Oezbekistan of Kazachstan. U begreep dan dat de economische invloed van de VS en van Engeland door het WTC-project in Oezbekistan zou toenemen en dat Rusland zijn macht niet wou verliezen.

U woonde de laatste twee jaar voor uw vertrek naar België in Kazachstan. U verliet Kazachstan in februari/maart 2005 en reisde met het vliegtuig naar Amsterdam (Nederland). Vanuit Amsterdam reisde u met de trein verder naar België. U kwam België binnen op 30 maart 2005 en diende iets minder dan drie jaar later, namelijk op 04 februari 2008, een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

U verklaart dat u problemen kende in Oezbekistan omdat u er met uw bedrijf een WTC-project wou realiseren (CGVS, p. 5). Er moet echter worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u hierdoor bij een eventuele terugkeer naar Oezbekistan nog steeds problemen zou kunnen kennen. Zo geeft u aan dat u nooit veroordeeld bent voor een rechtbank en dat er geen rechtszaak tegen u loopt (CGVS, p. 5, en 6). U geeft ook expliciet aan dat u – behalve de aanklacht van uw vrouw wegens verkrachting die later door haar werd ingetrokken – nooit concrete problemen hebt gekend in Oezbekistan (CGVS, p. 7). Bij de vraag of u bij een terugkeer naar Oezbekistan nog concrete problemen zou kennen met de autoriteiten, antwoordde u dat er geen concrete beschuldiging tegen u werd uitgesproken en u bijgevolg op deze vraag niet concreet kon antwoorden, behalve dat er misschien een zaak tegen u verzonnen zou kunnen worden (CGVS, p. 7). Bij een bijkomende vraag geeft u uiteindelijk expliciet aan dat u dit project wil stopzetten en dat indien u duidelijk kan maken aan de betrokken mensen in Oezbekistan dat u met het project stopt, ze wellicht geen zaak tegen u zullen fabriceren. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u niet aannemelijk kan maken dat u bij een eventuele terugkeer naar Oezbekistan nog steeds problemen zou kennen door uw initiële plan om een WTC-project te realiseren in Oezbekistan.

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verder dat u in augustus 2006 een nieuw paspoort hebt aangevraagd bij de Oezbeekse ambassade in Brussel. U stelt dat u in januari 2007 persoonlijk uw nieuw Oezbeeks paspoort bent gaan afhalen in de Oezbeekse ambassade in Brussel in januari 2007 (CGVS, p. 3). U hebt eveneens een bewijs ontvangen van de Oezbeekse ambassade in Brussel dat u een staatsburger bent van Oezbekistan (CGVS, p. 3). Hierover dient te worden opgemerkt dat het feit dat u zich persoonlijk richtte tot een officiële vertegenwoordiging van uw land (in casu Oezbekistan), de eventuele vrees die u ten aanzien van uw land zou koesteren ernstig ondermijnt. U geeft uiteindelijk zelf toe geen schrik te kennen ten opzichte van de regering van Oezbekistan en stelt dat u door hen niet vervolgd wordt (CGVS, p. 8).

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u België bent binnengekomen op 30 maart 2005 en dat u sinds die datum België nooit verlaten hebt (CGVS, p. 4). U diende er uw asielaanvraag echter pas in op 04 februari 2008 oftewel bijna 3 jaar na uw aankomst in België, hetgeen allesbehalve wijst op het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit wordt nog bevestigd door uw verklaringen dat u enkel asiel hebt gevraagd om een witte kaart te bemachtigen en om op die manier een licentie te verkrijgen voor uw bouwproject (CGVS, p. 4).

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen hetgeen hierboven staat niet. Uw oud Oezbeeks paspoort, uw nieuw Oezbeeks paspoort, een bewijs van de Oezbeekse ambassade dat u een Oezbeeks staatsburger bent en uw rijbewijs bevatten uw identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie staan. Het certificaat dat uitgereikt werd door de Bijbelschool 'Nieuw Leven' bevestigt dat u bij hen een cursus volgde, wat hier evenmin wordt betwist. Hetzelfde geldt voor het attest over uw inburgering in België, waarin staat dat u het vormingsprogramma dat in het inburgeringscontract werd vastgesteld met regelmaat hebt gevolgd. De brief van de voorzitter van de Uzjlsberbank in verband met een bankgarantie, een brief van het bedrijf U. (...) dat u de toelating geeft om een bouwproject te realiseren en documenten die u en uw firma mandateren om een WTC-toren te bouwen in Tashkent bevatten informatie dat u bezig was een groot bouwproject te realiseren in Oezbekistan, doch bevatten geen informatie over uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten evenmin iets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij erkent ter terechtzitting dat zij in het verzoekschrift per vergissing de bijstand van "een Afghaanse tolk" heeft gevraagd. De verzoekende partij is niet in persoon ter terechtzitting aanwezig maar liet zich vertegenwoordigen door haar advocaat.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij aan: "machtsoverschrijding, afgeleid uit de schending van het recht betreffende de toegang tot het grondgebied, verblijf, bevestiging en verwijdering van vreemdelingen."

3.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"Dat dient opgemerkt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed zijn. Dat de verklaringen van verzoeker door het Commissariaat-generaal in een verkeerd daglicht werden geplaatst en totaal uit hun kontekst werden gerukt om alzo tegenstrijdigheden te bewerkstelligen; Dat geen rekening werd gehouden met de grieven van de verzoeker en hierop niet werd geantwoord; Dat hieruit zeer duidelijk blijkt dat de beslissing van het Commissariaat-generaal op onvoldoende wijze werd gemotiveerd."

3.1.2. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in casu niet op concrete wijze uitwerkt in welke zin er in de bestreden beslissing sprake zou zijn van machtsoverschrijding. Voorts wijst de verwerende partij erop dat het niet de bedoeling is dat zij het middel van de verzoekende partij gaat interpreteren. De verwerende partij vervolgt: "Voorts blijft verzoeker steken in algemene beweringen wanneer hij stelt dat zijn verklaringen door het Commissariaat-generaal in een verkeerd daglicht werden gesteld en totaal uit hun context werden gerukt om alzo tegenstrijdigheden te bewerkstellingen die hij niet concretiseert en die bovendien geen feitelijke grondslag vinden in de bestreden beslissing. Verweerder stelt vast dat de bestreden beslissing niet gebaseerd is op tegenstrijdigheden, dan wel op de vaststellingen dat (1) verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn geboorteland nog steeds problemen zou kennen omwille van zijn initiële plan om een WTC-project te realiseren in Oezbekistan; (2) het feit dat verzoeker zich tot de Oezbeekse ambassade in

Brussel heeft gewend om een nieuw paspoort en een attest dat zijn Oezbeekse staatsburgerschap bevestigt af te halen zijn vrees ten aanzien van zijn land ernstig ondermijnt; (3) het feit dat verzoeker pas drie jaar na zijn aankomst in België asiel heeft aangevraagd met de bedoeling een witte kaart te bekomen om een licentie te krijgen voor zijn bouwproject weinig verenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze elementen zijn duidelijk opgenomen in de bestreden beslissing zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de grieven van verzoeker en er niet zou op geantwoord hebben. Verweerder benadrukt dat de Commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door de asielzoeker en tot de conclusie is gekomen dat verzoeker niet voldoende elementen heeft aangebracht waaruit het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. Het eerste middel is niet gegrond."

3.1.3. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen."* Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618). In casu voert de verzoekende partij in de hoofding van haar middel machtsoverschrijding aan, maar de verzoekende partij laat na uit te werken op welke wijze de bestreden beslissing met machtsoverschrijding genomen zou zijn. De verzoekende partij blijft in gebreke om op een voor de verwerende partij en de Raad begrijpelijke wijze uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing met machtsoverschrijding genomen is, zodat dit onderdeel van het middel bij gebreke aan de vereiste toelichting onontvankelijk is.

Voor zover de verzoekende partij op ontvankelijke wijze een schending van de materiële motiveringsplicht heeft aangevoerd, door te stellen dat de verwerende partij getracht heeft tegenstrijdigheden uit te lokken, dat er geen rekening werd gehouden met de grieven van de verzoekende partij en dat er niet op alles werd geantwoord, wijst de Raad erop dat dit berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat de vluchtelingenstatus niet wordt geweigerd omwille van het bestaan van tegenstrijdige verklaringen. De bestreden beslissing steunt op het gegeven dat er in hoofde van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. Hiervoor steunt de verwerende partij zich terecht op volgende elementen:

- de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij bij een eventuele terugkeer naar Oezbekistan nog steeds problemen zou kennen omwille van haar initiële plan om aldaar een WTC-project te realiseren;
- het feit dat de verzoekende partij zich tot de Oezbeekse ambassade in Brussel heeft gewend om een nieuw paspoort te verkrijgen en een attest dat bevestigt dat zij Oezbeekse staatsburger is, is gaan afhalen, wat haar vrees ten aanzien van haar land van herkomst ondermijnt;
- het feit dat de verzoekende partij pas drie jaar na haar aankomst in België asiel heeft aangevraagd met de bedoeling een witte kaart te verkrijgen om een licentie te krijgen voor zijn bouwproject weinig verenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en met het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Deze elementen beantwoorden de grieven van de verzoekende partij die zij tijdens haar gehoor op 20 maart 2008 tot uiting gebracht heeft. Bijgevolg werd er rekening gehouden met de grieven van de verzoekende partij en werd er op de grieven van de verzoekende partij geantwoord. De verzoekende partij laat ook na in concreto aan te tonen op welke grieven die zij tijdens haar gehoor tot uiting gebracht heeft niet werd geantwoord.

De verzoekende partij onderneemt niet de minste poging om de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Zo betwist zij geen enkele vaststelling van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en laat zij na concrete elementen aan te voeren waaruit zou kunnen blijken dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van het

vluchtelingenstatuut of subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg blijft de beslissing in zijn geheel staande. De motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijven dan ook onverminderd gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. Er werd geen schending van de motiveringsplicht aangetoond.

Het eerste middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij *“machtsafwending”* aan en de schending van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”*

3.2.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“De rechtsleer is van oordeel dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat het Commissariaat-generaal bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid zorgvuldig en degelijk te werk gaat. Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen

Dat voor een belanghebbende de nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;”

3.2.2. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij nalaat te verduidelijken op welke manier de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht schendt of in welke zin er sprake kan zijn van machtsoverschrijding. Tot slot definieert de verwerende partij de begrippen machtsafwending en zorgvuldigheidsbeginsel. De verwerende partij zet haar verweer als volgt uiteen:

“Verweerder verwijst opnieuw naar de rechtspraak van de Raad van State die stelt dat het niet volstaat wanneer een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of rechtsbeginsel wordt weergegeven maar dat verzoekende partij eveneens moet aangeven op welke wijze die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de beslissing wordt geschonden (RvS, nr. 165.291 van 29 november 2006; RvS, nr. 163.900 van 20 oktober 2006; RvS, nr. 115.139 van 28 januari 2003; RvS, nr. 119.398 van 15 mei 2003; RvS, nr. 106.104 van 26 april 2002; VBV/04- 4129/ON1431 van 12 februari 2007). In casu laat verzoeker in het geheel na te verduidelijken op welke manier de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden of in welke zin er sprake kan zijn van machtsafwending.

Verweerder merkt op dat diegene die machtsafwending aanvoert, daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens moet aanbrengen waaruit kan worden afgeleid, dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nageleefd. Bovendien moet, opdat van machtsafwending sprake kan zijn, het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest. Zoals reeds hoger gesteld toont verzoekende partij niet aan dat er sprake is van machtsafwending en zij kan bijgevolg niet worden bijgetreden (RvS, beschikking nr. 1447 van 26 oktober 2007; RvS, nr. 153.469 van 11 januari 2006; RvV, nr. 15.000 van 14 augustus 2008).

Voorts legt het zorgvuldigheidsbeginsel de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden (RvV, nr. 31.764 van 18 september 2009).

Het tweede middel is niet gegrond.”

3.2.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618).

De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot een aantal korte theoretische beschouwingen, maar zij licht op geen enkele wijze toe waarom zij van oordeel is dat de door haar aangehaalde

bepalingen zijn geschonden. Een algemene verwijzing uit niet de voldoende duidelijke en precieze omschrijving van de geschonden geachte rechtsregels die is vereist omdat er sprake zou kunnen zijn van een middel als bedoeld in artikel 39/78 i.o. 39/69§1,4° van de Vreemdelingenwet. Het middel waarin de geschonden bepalingen niet worden toegelicht is onontvankelijk.

3.3.1. In een derde middel stelt de verzoekende partij:

“Het komt verzoeker voor dat zowel op grond van de omstandigheden waarvan het Commissariaat-generaal op het ogenblik van het nemen van de omstreden beslissing kennis had, als op grond van de overige omstandigheden die verzoeker thans laat gelden, tot de kennelijk en volkomen onredelijkheid, minstens onwettigheid, van de weigeringsbeslissing dient te worden besloten en dit wegens schending van de ingeroepen wetsartikelen en algemene rechtsbeginselen;

Dat alle toepassingsvoorwaarden van art. 1 van het Verdrag van Genève vervuld zijn;

Dat er een subjectieve vrees in hoofde van verzoeker aanwezig is voor zijn leven en zijn fysieke integriteit in het land van herkomst;

Dat indien het bevel om België te verlaten uitgevoerd zou worden, zulks een moeilijk te herstellen nadeel zou teweegbrengen;

Dat verzoeker niet wenst terug te keren naar zijn land van herkomst, gelet op de familiale, economische toestand en de etnische zuiveringen aldaar;

Dat verzoeker tevens totaal ontheemd is in zijn land van herkomst.”

3.3.2. De verwerende partij repliceert als volgt op de grieven van de verzoekende partij:

“Het komt verzoeker voor dat zowel op grond van de omstandigheden waarvan het Commissariaat-generaal op het ogenblik van het nemen van de omstreden beslissing kennis had, als op grond van de overige omstandigheden die verzoeker thans laat gelden tot de kennelijk en volkomen onredelijkheid, minstens onwettigheid van de weigeringsbeslissing dient te worden besloten en dit wegens de schending van de ingeroepen wetsartikelen en algemene rechtsbeginselen. Verzoeker vervolgt dat aan alle toepassingsvoorwaarden van artikel 1 van het Verdrag van Genève werd voldaan, dat er een subjectieve vrees in hoofde van verzoeker aanwezig is voor zijn leven en zijn fysieke integriteit in zijn land van herkomst, dat verzoeker niet wenst terug te keren naar zijn land, gelet op de familiale, economische en etnische zuiveringen aldaar, dat hij er tevens totaal ontheemd zou zijn.

De vrees van verzoeker moet gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn, maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; RvV, nr. 6125 van 22 januari 2008). Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich volstaat dan ook niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. Verweerder herhaalt dat de Commissaris-generaal op basis van de verklaringen van verzoeker tot de vaststelling is gekomen dat (1) verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn geboorteland nog steeds problemen zou kennen omwille van zijn initiële plan om een WTC-project te realiseren in Oezbekistan; (2) het feit dat verzoeker zich tot de Oezbeekse ambassade in Brussel heeft gewend om een nieuw paspoort en een attest dat zijn Oezbeekse staatsburgerschap bevestigt af te halen zijn vrees ten aanzien van zijn land ernstig ondermijnt; (3) het feit dat verzoeker pas drie jaar na zijn aankomst asiel heeft aangevraagd met de bedoeling een witte kaart te bekomen om een licentie te krijgen voor zijn bouwproject weinig verenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Op basis van deze vaststellingen heeft de Commissaris-generaal terecht besloten verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Verweerder stelt verder vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om deze motieven te weerleggen of te onkrachten, terwijl het nochtans aan verzoeker toekomt om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Aangaande het argument van verzoeker dat hij niet wenst terug te keren naar zijn land, gelet op de familiale, economische en etnische zuiveringen aldaar en op het feit dat hij er tevens totaal ontheemd zou zijn, merkt verweerder op dat deze elementen geen feitelijke grondslag vinden in de verklaringen van verzoeker voor het Commissariaat-generaal. Verzoeker werkt deze elementen bovendien niet op concrete wijze uit in zijn verzoekschrift en hij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat er, in geval van een

eventuele terugkeer naar zijn geboorteland, in zijn hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het derde middel is niet gegrond."

3.3.3. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618).

Uit het derde middel kan niet afgeleid worden wat de verzoekende partij bedoelt met "*schending van de ingeroepen wetsartikelen en algemene rechtsbeginselen*." Het is onduidelijk of de verzoekende partij hiermee het redelijkheidsbeginsel bedoelt, de schending aanvoert van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie of verwijst naar de wetsbepalingen en algemene rechtsbeginselen die ze in de voorgaande middelen ingeroepen heeft. De Raad wijst erop dat het niet aan hem toekomt om zelf een middel af te leiden uit de bewoordingen van het verzoekschrift. Daarenboven kan uit de repliek van de verwerende partij niet met zekerheid worden opgemaakt dat zij de precieze draagwijdte van het middel begrepen heeft (RvS 29 juni 2001, nr. 97 244). Ambtshalve wordt vastgesteld dat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Waar de verzoekende partij stelt "*Dat indien het bevel om België te verlaten uitgevoerd zou worden, zulks een moeilijk te herstellen nadeel zou teweegbrengen; Dat verzoeker niet wenst terug te keren naar zijn land van herkomst, gelet op de familiale, economische toestand en de etnische zuiveringen aldaar; Dat verzoeker tevens totaal ontheemd is in zijn land van herkomst*" wijst de Raad erop dat een bevel om het grondgebied te verlaten niet het voorwerp uitmaakt van het huidige geschil. De verzoekende partij heeft in casu enkel een beroep ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2010. Daarenboven wijst de Raad erop dat hij in het huidige geschil optreedt op grond van artikel 39/2, §1, 1° lid van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat hij "*de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (kan) bevestigen of hervormen*;" Zelf als zou er een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt worden en de verzoekende partij beroep hiertegen zou aangetekend hebben, zou de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook niet bevoegd zijn om het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten te onderzoeken, daar hij in het huidige geschil optreedt overeenkomstig artikel 39/2, §1, 1° lid van de Vreemdelingenwet.

Het derde middel is onontvankelijk.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en 48/3 van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus kan tenslotte worden opgemerkt dat, om hiervoor in aanmerking te komen, de verzoekende partij het bestaan moet aantonen van zwaarwegende gronden voor een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst. De verzoekende partij laat echter na in haar verzoekschrift ook maar enig element aan te brengen waarom zij in aanmerking zou kunnen komen voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zodat de Raad derhalve niet kan overgaan tot een beoordeling dienaangaande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN